

תת"ע 5554/06/22 - מדינת ישראל נגד סמירה אריך

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5554-06-22 מדינת ישראל נ' אריך
תיק חיצוני: 14123874423

בפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמת סמירה אריך

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמת לבטל את כתב האישום מחמת התיישנות, לפי סעיף 225 א' לחוק סדר הדין הפלילי.
2. לטענת ב"כ הנאשמת, הדו"ח הינו דו"ח מיום 15.3.21 ואילו התיק נפתח רק בחודש יוני 2022, כך שחלה התיישנות. ב"כ הנאשמת ציינה כי כעולה מהדו"ח עצמו, זה לא נמסר לידה של הנאשמת, אלא הודעה על קיומו של הדו"ח נמסרה לה רק באמצעות קיומו של המרכז לגביית קנסות, אז הגישה בקשה להארכת מועד בתיק שמספרו 5419-07-21.
3. עוד עתרה הנאשמת להשבת ערבון שחולט בתיק הנ"ל וכן לצילום חומר החקירה.
4. לעניין חילוט העירבון, מעיון בהחלטות בתיק זה ובתיק 5419-07-21 עולה כי לאחר שניתן פסק דין בהעדר בתיק זה, חולט העירבון שהופקד בבקשה להארכת מועד להישפט, אולם יומיים לאחר מכן החלטה זו עוכבה. כנראה קודם לעיכובה כבר הועברו הכספים. מכל מקום, לאור ביטול פסק הדין, ככל ולזכותה של הנאשמת עומדת יתרת זכות במרכז לגביית קנסות, יש להשיב לרשותה את הסך של 500 ₪, על פירותיו.

לבדיקת וטיפול המזכירות בעניין זה.

5. לעניין צילום חומר החקירה, יש לפנות בעניין ישירות ללשכת התביעות ובמידה וחומר החקירה לא יומצא, ניתן להגיש בקשה מתאימה בהתאם לסעיף 74 לחוק.
6. ב"כ המאשימה טען בדיון כי הדו"ח שוחזר למחרת האירוע, ביום 16.3.22 ונשלח לנאשמת לכתובתה בדואר רשום. אישור המסירה חזר ביום 22.4.21 עקב מען לא ידוע. לאחר מכן, הנאשמת אכן פנתה בבקשה להארכת

מועד להישפט ביום 18.10.21 וביום 21.10.21 נמסרה הודעה לב"כ הנאשמת כי בקשתה התקבלה וישלח לה דו"ח הזמנה לדין. זה נשלח עוד ביום 21.12.21 ובו צוין מועד הדיון שהיה קבוע ליום 18.7.22. הדואר הרשום נשלח וחזר עקב "לא ידוע במען". כל המסמכים נשלחו לכתובת שצויינה בבקשה להישפט- לופס 12/5 עכו. בשל כך, כך נטען, לא קיימת התיישנות. כתובת זו אושרה על ידי ב"כ הנאשמת גם בדיון ביום 18.6.23. לעניין משלוח הזימון לעורכת הדין נטען כי לבקשה להישפט לא צורף יפוי כח ולכן זה נשלח לנאשמת.

ב"כ המאשימה הגיש את המסמכים התומכים בתגובתו.

7. ההחלטה המעניקה לנאשמת ארכה להישפט ניתן ביום 30.8.21, שחזור הדו"ח נעשה ביום 21.12.21, תוך קביעת מועד דיון ליום 18.7.22. זימון לדין נשלח לנאשמת אולם ביום 2.1.22 זה הוחזר היות והנאשמת לא היתה ידועה במען. מהמסמכים שצורפו על ידי ב"כ המאשימה ניתן לראות כי אכן, ביום 15.3.21 הונפק ושוחזר הדו"ח ונשלח אל הנאשמת, גם אישור מסירה זה חזר, ביום 22.4.21 עקב מען לא ידוע.

8. סעיף 225א' (א) לחסד"פ קובע כי אם **"עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב)"** וכי **"אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)"** (ס"ק (ב)). סעיף 230 לחוק, אשר גם הוא חל בענייננו, קובע כי **"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו"**.

9. במקרה שלפני, הדו"ח שוחזר ונשלח את הנאשמת לכתובתה הרשומה מספר מועט של חודשים לאחר ביצוע העבירה כביכול. גם לאחר שהוארך המועד להישפט נשלח הדו"ח והזימון לדין במסגרת המועדים הקבועים בחוק. די במשלוח הזימון לכתובתה של הנאשמת, כדי לעמוד בדרישות החוק, כך שלא חלה כל התיישנות במקרה דנן. למאשימה אין שליטת על הדואר, היא יצאה ידי חובתה במשלוח הזימון לכתובת הרשומה במשרד הפנים, אשר אין מחלוקת כי זו אכן כתובתה של הנאשמת. לפי סעיף 229 (א) די במשלוח ההזמנה ואין כל חובה כי זו תתקבל בפועל על ידי הנמען.

10. לאור זאת, לא חלה התיישנות והבקשה נדחת. בשלב זה של ההליך, איני עושה צו להוצאות.

11. ישיבת הקראה קבועה ליום 28.6.23, אז תינתן תשובה לכתב האישום.

ניתנה היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, בהעדר הצדדים.